

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/46

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2022/7405

Karar No. 2022/8328

Tarihi: 27.06.2022

●HAFTA TATİLİ
●ÜST DÜZEY YÖNETİCİ OLARAK ÇALIŞMA
SÜRESİNİ KENDİSİNİN BELİRLEMİŞ OLMASI
HAFTA TATİLİ HAKKINI ORTADAN
KALDIRMAYACAĞI

ÖZETİ Hafta tatili ücreti, 4857 sayılı Kanun'un 46 ncı maddesinde "Bu Kanun kapsamına giren işyerlerinde, işçilere tatil gününden önce 63 üncü maddeye göre belirlenen iş günlerinde çalışmış olmaları koşulu ile yedi günlük bir zaman dilimi içinde kesintisiz en az yirmidört saat dinlenme (hafta tatili) verilir" şeklinde düzenlenmiştir. Hafta tatili dinlenme hakkına ilişkin olup işçinin ücretinin yüksek olması veya çalışma saatlerini kendisinin belirlemesi bu hakkın kullanımına engel teşkil etmez. Hafta tatilinde çalışan işçiye hafta tatili ücreti ödenmelidir. İlk Derece Mahkemesince hatalı hukuki değerlendirme yapılarak yazılı gerekçe ile hafta tatili alacağı talebinin reddine karar verilmesi ve Bölge Adliye Mahkemesince davacının bu yöndeki istinaf başvurusuna değer verilmemesi bozma sebebidir.

DAVA: Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili ve davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili ile davalı vekilince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda;

Mahkemece hüküm altına alınan ve davalı tarafça temyize konu edilen miktar 25.912,35 TL olup bu miktarın, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince karar tarihi itibarıyla bölge adliye mahkemeleri tarafından verilen kararların kesinlik sınırı olan 107.090,00 TL'nin altında kaldığı anlaşılmakla; davalı vekilinin temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekmiştir.

Davacı vekilinin gerekli şartları taşıdığı anlaşılan temyiz dilekçesinin kabulüne karar verilmiştir.

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalıya ait işyerinde 28.07.2014 tarihinde işletme müdürü olarak çalışmaya başladığını, davacının son aylık net ücretinin 9.075,00 TL olduğunu, ayrıca müvekkiline çalışmaya başlarken 70 ton üretim için 1.000,00 TL, her 10 ton üretim içinde de 1.000,00 TL prim ödeneceği kararlaştırılmasına rağmen primlerinin eksik ödendiğini, müvekkilinin prime esas kazancının Sosyal Güvenlik Kurumuna (SGK) eksik bildirilmesi, sürekli olarak fazla çalışma yapması ve hafta tatili günlerinde çalışmış olması, taahhüt edilen zam miktarlarının uygulanmaması ve müvekkilinin işyerinde psikolojik baskı altında kalması nedeni ile iş sözleşmesinin haklı feshettiğini iddia ederek kıdem tazminatı, fazla çalışma ücreti, prim, hafta tatili ücreti, ücret ve ücret farkına ilişkin taleplerinin davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili dava dilekçesinde; davacının davalıya ait işyerinde 10.09.2014 - 02.05.2018 tarihleri arasında yönetim kurulu üyesi ve fabrika müdürü olarak çalıştığını, davacının işverenden gizli rekabet yasağına ve sadakate aykırı hareketlerinin ortaya çıkması üzerine istifa ettiğini belirterek işyerinden ayrıldığını, davacının işten ayrılma kodunun SGK'ya istifa olarak bildirildiğini, davacının iş sözleşmesini haklı nedenle feshettiğine ilişkin olarak davalı tarafa ulaşan herhangi yazılı bir belge bulunmadığını ve davacının ücrete ilişkin iddialarını kabul etmediklerini savunarak davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davacının ücret alacağına ödenmemesi nedeniyle iş sözleşmesini haklı nedenle feshettiği ve kıdem tazminatına hak kazandığı ancak davacının üst düzey yönetici olması nedeniyle çalışma saatlerini kendisinin belirlediği ve bu nedenle fazla çalışma ücretine hak kazanmadığı, kendisine prim ödendiğini davacının ispat edemediğini, haftada altı gün çalışmış olması nedeniyle de hafta tatili alacağına bulunmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı ve davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davacı vekili istinaf dilekçesinde, müvekkilinin fazla çalışma, hafta tatili, ücret fark alacağı ve prim alacağına hak kazandığını ileri sürerek İlk Derece Mahkemesi kararının bu yönlerden kaldırılarak davanın kabulüne karar verilmesi istemi ile istinaf yoluna başvurmuştur.

Davalı vekili istinaf dilekçesinde, davacının ücretini ispat edemediğini ve iş sözleşmesini haklı nedenle feshettiğini veya işverence haksız fesih yapıldığını ispat edemediğini, davacının haksız şekilde ikame ettiği davada davacı lehine kıdem tazminatına hükmedilmesinin hatalı olduğunu ileri sürerek İlk Derece Mahkemesi kararının ortadan kaldırılması istemi ile istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararı ile davacının ücretin miktarının emsal ücret dikkate alınarak belirlenmesinde bir hata bulunmadığı, davacının prim alacağını ispatlayamadığı, fazla çalışmaya yönelik talebinin davacının üst düzey yönetici olması ve çalışma saatlerini kendisinin belirlemesi karşısında reddedilmesinin yerinde olduğu, davacının hafta tatillerinde çalışmasının olmadığı gerekçesiyle davacı ve davalı vekilinin istinaf taleplerinin ayrı ayrı esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde; istinaf sebeplerini tekrar ederek kararı temyiz etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, davacı fazla çalışma, hafta tatili ücreti, prim ve fark ücret alacağına hak kazanıp kazanmadığı noktasında toplanmaktadır.

2. İlgili Hukuk

4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 32, 41 inci ve 46 ıncı maddeleri.

3. Değerlendirme

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Davacı hafta tatili ücreti talebinde bulunmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından davacının hafta tatili alacağına hak kazandığı ancak çalışma saatlerini kendisinin belirlediği ve yüksek ücretle çalıştığı gerekçesiyle talebinin reddine karar

verilmiştir. Hafta tatili ücreti, 4857 sayılı Kanun'un 46 ncı maddesinde "Bu Kanun kapsamına giren işyerlerinde, işçilere tatil gününden önce 63 üncü maddeye göre belirlenen iş günlerinde çalışmış olmaları koşulu ile yedi günlük bir zaman dilimi içinde kesintisiz en az yirmidört saat dinlenme (hafta tatili) verilir" şeklinde düzenlenmiştir. Hafta tatili dinlenme hakkına ilişkin olup işçinin ücretinin yüksek olması veya çalışma saatlerini kendisinin belirlemesi bu hakkın kullanımına engel teşkil etmez. Hafta tatilinde çalışan işçiye hafta tatili ücreti ödenmelidir. İlk Derece Mahkemesince hatalı hukuki değerlendirme yapılarak yazılı gerekçe ile hafta tatili alacağı talebinin reddine karar verilmesi ve Bölge Adliye Mahkemesince davacının bu yöndeki istinaf başvurusuna değer verilmemesi bozma sebebidir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

A. Davalı Temyizi Yönünden

Davalı vekilinin temyiz dilekçesinin miktardan REDDİNE,

B. Davacı Temyizi Yönünden

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgililere iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, kararının bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

27.06.2022 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.